

·Ιω. Τσακασιάνος· ἐν Νικηϊνῇ.

ΤΟ ΤΡΕΛΛΟ

ΥΠΟ

ΙΩ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

Τῷ φιλιτάτῳ μοι
κ. Κ. Φ. Σκόκη.

Ἐμπρός, τὰ ὄργανα! θά τραγουδήσω·
Λάμiais, βρυκόλακες σταθῆτε ἴπισω·
... Σεῖς μὴ μακρύνεσθε, γιὰ μὲ μιῶ ...—
Γελᾶτε, χά χα χα!...— Εἶμαι τρελλό!

ὦ, μὴ! τὸ γέλοιο σας εἶν' ἄγριο, φθάνει·
Γελᾶτε μέσα σας, τὸ ἴδιο κάνει.

Ἐμέν' ἂν βλέπετε καὶ σᾶς γελῶ
Δὲν ἔχω αἰσθησς ...— Εἶμαι τρελλό!

Γυναῖκες, ἄνθρωποι, μικροί, μεγάλοι,
Φριχτή μου φαίνεσθε ἀνεμοζάλη.
Σκορπᾶ ἡ ἀγάπη σας παντοῦ καλό,
Κι' ἐγὼ σᾶς σκιάζομαι... — "Α, τί τρελλό!

"Αγριος κ' ἡμέρεψα 'ς τὴν ἅγια γῆ σας,
'Σ τὰ στήθεια μῶθαλε ψυχὴ ἡ ψυχὴ σας,
Κι' ἐγὼ — τί ἀχάριστος! — ὅλους καλῶ:
Πιθήκους, τέρατα!... — Τρελλό, τρελλό!

Καρδιά, συνείδησι, μυαλό δὲν ἔχω,
Κι' ὅθε νὰ σέρνωμαι, κι' ὅπου νὰ τρέχω
Πατῶ συντρίμματα, στάχταις, πηλὸ
Καὶ βρωμοσκοῦλικά... — "Αθλιο τρελλό!

Τρελλή 'ς τὴν τρέλλα της πετᾶ ἡ ψυχὴ μου
Ναῦρη τὸ ταῖρι της, καὶ 'ς τὴν ὁρμή μου
Χευφτόνω τ' ἄχυρα, σκληθραὶς φιλῶ,
Καὶ ξεματόνομαι... — Μαῦρο τρελλό!

Τὴ 'ματοστάλαχτη μαύρη πληγὴ μου
Δείχτω 'ς τὸ φίλο μου, 'ς τὸ συγγενὴ μου,
Μὰ καὶ τὸ δάκρυ του ἀπατηλὸ
Τὸ βρίσκ' ἡ τρέλλα μου... — Φτωχὸ τρελλό!

Τρέχω, μακρύνομαι, «βοήθεια!» κράζω.
'Σ ἐ στήθη ἀνθρώπινα θεριὰ κυττάζω.
'Αγγέλοι, σώσ' τε μου σεῖς τὸ μυαλό... —
'Αγγέλοι; — χά χα!... — "Ερμο τρελλό!

... Φαρμάκ' ἡ τρέλλα μου, σεισμός, μαχαῖρι,
Καὶ δάκρυα, κι' αἵματα 'ς ἐμέν' ἄς φέρη.
Μέσ' 'ς τ' ἄγρια σπλάχνα σας φλογοκυλῶ
Νὰ φάω τ' ἀγκάθια τους... — "Αθλιο τρελλό.

Πάλι 'ματώθηκα!... — Γελᾶτε, γειά σας
"Ας κλαίῃ τό γέλοιο σας γιὰ τὴν καρδιά σας... —
Σεῖς μὲ συντρίψατε! — γελῶ, γελῶ,
Σώπα τραγοῦδί μου, τρελλό τρελλό.